

4. V listopadu 2013 byla do vnitřního připomínkového řízení předložena **Strategie vzdělávací politiky České republiky 2020**. Česká školní inspekce připomínala absenci některých zásadních témat. Jedná se např. o otázku spolupráce školy a rodiny, spolupráce se zaměstnavateli, důraz na aktivní roli žáka v procesu vzdělávání a jeho odpovědnost za vlastní učení, problematiku řešení kapacity škol. Nutná je specifikace možností uznání vzdělávání získaného mimo školu. V rámci prioritních cílů nebyla akcentována myšlenka efektivity celého vzdělávacího systému, která se místy v dokumentu sice objevuje, nicméně není jasně vydefinováno, co je efektivním systémem myšleno. V prioritních cílech ale nebyla vůbec zmíněna otázka kvality učitelů, např. v kontextu prestiže nejen školy, ale rovněž učitelského povolání. Doporučena byla širší diskuse ohledně možností a dopadů zavádění tzv. mistrovské zkoušky.

Česká školní inspekce poukázala na potřebu mezirezortní spolupráce a nalezení vhodné koncepce vzdělávání dětí mladších 3 let.

Upozorněno bylo též na problematičnost záměru zavést systematické ověření školní zralosti „*v dostatečném předstihu před zápisem do povinné školní docházky*“. Včasná intervence ohledně cílené podpory např. logopedické, grafomotorické atd. je zcela namístě, nicméně samotné posouzení školní zralosti je nutné provést až v době určené pro zápis, resp. podání žádosti o odklad. Vývoj dítěte je velmi rychlý a s větším předstihem tak není možné relevantně posoudit připravenost na povinnou školní docházku. Základní posouzení včetně přijetí příslušných opatření nutných pro vývoj dítěte je v kompetenci mateřské školy a je nutné důsledně dbát na plnění této funkce a neslučovat ji s posouzením zralosti.

Dále byla zmíněna nejednotnost terminologie užívané v resortních koncepčních a strategických dokumentech. Je třeba jednoznačně stanovit, nakolik může být funkce předškolního vzdělávání naplněna v případě dětí mladších tří let a následně vyřešit vzdělávání těchto dětí či péči o tyto děti (příčemž řešení bude v každém případě přesahovat rezort MŠMT).

5. Ve školním roce 2013/2014 probíhala další jednání o **podobě a realizaci maturitní zkoušky**. Česká školní inspekce dlouhodobě hodnotí stávající systém jako neúměrně nákladný, logisticky komplikovaný a zatěžující jednotlivé školy. Naopak kladně hodnotí snahy o elektronizaci zadávání společné části maturitní zkoušky.
6. Česká školní inspekce poukazovala v souvislosti s připomínkovým řízením k úpravě postupu při **povolování výuky a některých předmětů v cizím jazyce** (listopad 2013) na nedostatečnou úpravu ohledně cizího vyučovacího jazyka v mateřských školách.
7. V červnu 2014 byl předložen do vnitřního připomínkového řízení **návrh změn v přijímacím řízení pro obory vzdělání s maturitní zkouškou s využitím centrálně zadávaných zkoušek**. Česká školní inspekce zdůraznila, že „přijímání kvalitnějších uchazečů“ je nutné řešit v kontextu počtu škol a míst pro nové uchazeče. Mají-li být díky tomuto systému přijímáni „kvalitnější uchazeči“, pak to ale nutně musí znamenat nižší obsazenost některých typů škol. Za nezbytnou je považovaná důsledná analýza před zavedením nového systému, a to zejména ekonomická rozvaha před zahájením realizace a přijetím dalších kroků a posouzení realizace v praxi a možných dopadů.

Výhrady měla Česká školní inspekce vůči navrženému systému centrálně zadávaných zkoušek s tiskem materiálů ve školách. Uvedený proces je nákladný a administrativně zatěžující. Přitom řešení cestou elektronického testování by bylo možné již v této chvíli realizovat např. s využitím jiných resortních nástrojů.

Česká školní inspekce poukázala též na neadekvátní řešení dvou termínů přijímací zkoušky a možnosti náhradního termínu (jak požaduje zákonná úprava).